

عنوان مقاله:

واریس وریدهای اندام تحتانی و ارتباط آن با برخی عوامل خطر در پرستاران شاغل در بیمارستانهای آموزشی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند، دوره 12، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

احمد نصیری فورگ - *M.Sc. in Nursing, Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran*

طوبی کاظمی - *Cardiologist, Assistant Professor, Department of Internal Diseases, faculty of Medicine, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran*

ناهید نخعی - *Head Nurse of Cardiac Diseases Ward, Valiyye-Asr Hospital, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran*

نرجس کاظمی - *Head Nurse of Infectious Diseases Ward, Valiyye-Asr Hospital, Birjand University of Medical Sciences, Birjand, Iran*

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: شرایط شغلی و وضعیت بدنی هنگام کار، از جمله عوامل خطرزای مهمی است که میزان ابتلا به واریس را افزایش می دهد. ایستادن های طولانی مدت، نشستن های طولانی، حالت های فیزیکی خسته کننده در حین انجام کار توسط پرستار اجتناب ناپذیرند. مطالعه حاضر با هدف تعیین شیوع واریس وریدهای اندام تحتانی و ارتباط آن با برخی عوامل خطر در پرستاران شاغل در بیمارستانهای تابعه دانشگاه علوم پزشکی بیرجند انجام شد. روش بررسی: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی، ۱۲۴ نفر از پرستاران مونث شاغل در بیمارستانهای امام رضا (ع) و ولی عصر (عج) (اعم از پرستار و بهیار) که مایل به شرکت در پژوهش بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. به تک تک نمونه ها در محیط کار مراجعه شد و با انجام معاینه و تعیین وضعیت وریدهای اندام تحتانی، شدت واریس با استفاده از معیار CEAP مشخص و در فرم مربوطه ثبت گردید. وزن و قد نمونه ها نیز اندازه گیری شد و پرسشنامه اطلاعات فردی و بررسی سایر متغیرها تکمیل گردید. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آزمون های Chi-Square، Fisher و آنالیز واریانس یک طرفه در سطح معنی داری $P < 0.05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: از ۱۲۴ نفر، ۷۱.۸٪ پرستار و ۲۸.۲٪ بهیار بودند. میانگین سنی این افراد ۳۲.۷ سال و میانگین سابقه کار آنها ۱۰.۳ سال بود. میانگین وزن و قد نمونه ها به ترتیب ۶۲.۰۲ کیلوگرم و ۱۵۹.۱۲ سانتیمتر بود. سطح سواد ۶۸.۳٪ لیسانس، ۳۰.۹٪ دیپلم و ۱.۶٪ بالاتر از لیسانس بود. ۸۷.۸٪ از این افراد متاهل بودند. ۴۳.۵٪ واریس خفیف، ۱۸.۵٪ واریس متوسط و ۳.۲٪ واریس شدید داشتند؛ ۳۴.۷٪ نیز واریس نداشتند. ارتباط بین شدت واریس و رده شغلی ($P=0.00$)، تعداد حاملگی ($P=0.00$) و تعداد زایمان ($P=0.00$)، وضعیت تاهل ($P=0.05$)، سطح سواد ($P=0.00$)، وزن ($P=0.01$)، سابقه کار ($P=0.00$)، مدت زمان سرپا ایستادن ($P=0.00$)، نشستن ($P=0.00$) و راه رفتن حین انجام کار ($P=0.05$)، بلندکردن اشیای سنگین بیرون از محیط کار ($P=0.00$) معنی دار بود ولی بین شدت واریس و تعداد ساعات کار در ماه، قد و تعداد سقط ارتباط معنی داری وجود نداشت. نتیجه گیری: با توجه به این که شدت واریس با سابقه کار و همچنین وضعیت بدنی حین انجام کار در ارتباط است و از طرفی واریس اندام تحتانی یکی از عوامل خطر اختلالات ترومبوتیک است و باعث ایجاد ناراحتی های جسمی و روحی فراوانی می شود و در نهایت بر بازده کاری فرد تاثیر می گذارد، لازم است برای کنترل عوامل خطر و پیشگیری از این عارضه در پرستاران، برنامه ریزی شود.

کلمات کلیدی:

Low organ vein varicose, Risk factors, Nursing, واریس، وریدهای اندام تحتانی، عوامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1781230>

